

Abstrakt

Tato diplomová práce zkoumá načasování a frekvenci útoků Hizballáhu proti Izraeli v letech 2000-2015, přičemž určuje, jak tyto útoky souvisí s významnými geopolitickými změnami v regionu, druhou intifádou, válkou v Iráku, občanskou válkou v Sýrii a válkou v Gaze v roce 2014. Prokázáním nárůstu teroru během prvních šesti týdnů vybraných konfliktů pomocí Poissonova Bayesovského regresního modelu, práce kvantitativně analyzuje časové tendence agresivity Hizballáhu. Zjištění jsou zarámována prostřednictvím sociologické normativní konstruktivistické perspektivy, aby prozkoumala motivace, které řídí strategická rozhodnutí Hizballáhu, a odhaluje složitou interakci náboženství, historie a ideologie, která pohání chování Hizballáhu a vede skupinu k útokům na jejich základního nepřítele, Izrael, v určitých časech. Skupina nejvíce útočila během konfliktů zahrnujících Palestince, druhé intifády a války v Gaze v roce 2014, což zdůrazňuje význam společné historie obou skupin. Naproti tomu zvýšená agrese Hizballáhu vůči Izraeli během války v Iráku a občanské války v Sýrii byla, i když statisticky významná, chladnější. V případě války v Iráku to bylo proto, že jejich ideologické vazby na Al-Káidu byly slabé, a v Sýrii proto, že byli aktivně zapojeni do bojů, což jim zanechalo málo zdrojů pro útoky na Izrael. Nuancovaný pohled, který tato diplomová práce nabízí, zdůrazňuje význam sociologického normativního konstruktivismu při vysvětlování motivací nestátních aktérů.